

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 28. Telefon száma 55-88.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 28. Telefon száma 51-88.

Mai számunk főbb közleményei: Vészerleik: Hadügyi vita. Közéletünk. A Gotterhalte.

Hadügyi vita. (Sz.) Közös hadügyekről vitáznak magyar delegátusok Bécsben. Nem is annyira vitáznak, mert minden kivel vitázni. Hanem csak kérdésköndnek és elmélkednek.

A magyar delegátus urak szórványosan nemzeti szempontokat is vegyitének kérdéseikbe és elmélkedéseikbe. Már a mennyiben az ő felfogásuk szerint nemzeti szempontok egyáltalán összeférők lehetnek a közös hadsereg intézményével.

egységese a végből, hogy a nemzeti közvélemény jogos követelése kielégítenek a közös hadügyi kormányzat rendjén. A delegátus urak kérdésköndnek és elmélkednek. Ámde levontak-e valaha a maguk követendő magatartása dolgában valamelyes okos és becsület, erélyes és hazafias konzekvenciát abból, hogy kérdéseikre nem kapnak kielégítő feleleteket.

Nem komédia-e, hogy beszélnek a magyar nyelv jogáról, magyar szellem érvényesüléséről, mikor jól tudják, mert színről-színről látják, hogy a közös hadseregben nem tükrik se a magyar nyelvet, se a magyar szellemet? Az utóbbit nem, mert a hagyományos bécsi politika ostoba elfogultsággal forradalmink tartja; az előbbit pedig azért nem, mert ezt a forradalmink tartott szellemet fejleszthetné.

lóságot hámozhatjuk ki, hogy a nemzet terhei újra irtózatoss mértékben szaporodni fognak. Mert az új ágyuk beszerzése már bizonyos és ezekre a kiadásokat póthitelek formájában állítják majd a jövő évi delegáció elé. És mert a haderő szaporítása is kétségtelen, a nagyobb haderő eltartása pedig természetesen nagyobb összegeket igényel.

Budapest, május 30. A választások szelleme. Mindenesetre rendkívül fontos kérdés az: milyen szellemben szánkozik a Szell-kormány a választásokat vezetni. Ez alatt nem azt értjük ezuttal, vajjon követni fogja-e az összes elődje által használt erőszakos eszközöket, hanem azt, hogy micsoda politikai tendenciát fogja vezérelni a jelöltök kiválasztásában.

— A soká fenforgott rossz előjelek dacára — jobban meg fog telni szabadalmi elnevezésének, mint a hogyan hinni lehetett az új regime elején. A Rakovszky-botrány még mindig nincs elintézve. Rakovszky István néppárti képviselő mindezekéig magán hordja a nemzetellenesség vádját, s ma már bátran beismerésben levőnek tekinthetjük, olyan nagyon hallgat. A mit erre a botránnyra vonatkozólag megírunk, hogy az ünnepek alatt a vidéken járt képviselők közül többen azzal a hírrel jöttek vissza a fővárosba, hogy számos helyen meg a néppárti elemek is megbotránkoztak Rakovszky hallgatag beismerésén, ennek a hatása ma meglátszik a néppárti lapjainak hasábjain.

— Pedig nem is igaz. Csak hazudtam, hogy gyönyörködhessem a maga színváltásában. Tudja, és mégis boszontos, hogy maga örökké szerelmes. De még boszontabb, hogy maga sohasem az — replikázott a másik. — Hogy lehet valaki ilyen álmos! A másik nem szól. Dühös volt, hogy háborgatták és dacosan befelé fordult a falnak. — Hallja, ne komédiázzék! Nyissa fel már a szemét. Hiszen meg csak tizenegy óra! Ki hallotta, ilyenkor már aludni! Muska en mindjárt behozom a lámpát! — Ne merje! — tiltakozott a másik. Aztán végre felült. — No hát mi újság? Milyen volt az előadás? — A lehető legrosszabb. A vendég Otthello rettentelen figura. Olyan gömbölyű, a milyen magas. És hogy játszik, de hogy! Az ember dühös rá. Tudja, ha toppantani akar, egy félórával előbb felemel a jobb lábát, úgy, hogy a mikorra a toppantásra kerül a sor: elveszti az egyensúlyt és majd felbukik a magas sarkú cipőiben. Hanem a hangja! No ílyet még nem hallottam. — Hogyan is lehetett, tovább lojoltatta: — Nagyon diszes publikum volt. És képzeli csak, kit láttam? Mohácsi Vilmat, a ki tavaly kimaradt az iskolából. Tudja, mivel volt? Hát az arával. Muska, nagyon szép ember. Érdekes ember. — Jól tette a Mohácsi, hogy oltahyta érte a komédiát — felelte a másik. — Persze... ez a maga véleménye. De nagyon szerethetik egymást. Egypárszor megfigyeltünk őket. A felvonások között is folyton egymást nézték. S azoknál a jeleneteknél, mikor okvetlenül a színpadra néz mindenké, ők megszorították egymás kezét. — Nagyszerű — kacagott Emma — e szerint maga nem nevelt okvetlenül a színpadra, különben nem láthatta volna. Hát még ki volt ott ismerős? — Oh, sokan. Egy sereg kritikus. A többiek között... Hirtelen elhallgatott jelentőségteljesen és ravaszul. A másik fülig pirult és nem szólt. — A többiek között — ismételte Olga erős hangsúllyal aztán, hangosan kacagzni kezdett. — Valaki most pirosmint a pipacs — mondta — behozom a lámpát. Ezt látom kell. A másik percében már világos volt a szoba.

— A Gotterhalte. Megirtuk már és ki is fejeztük megbotránkozásunkat a felett, hogy az ifjúsági tornaversenyen négyezer magyar ifjunak végig kellett halgattania a Gotterhalte kezdetű magyar fülnek rettenetesen förtelmes nótát, mert a katonabanda a katonai előírások híven ezt fújta, a mikor a királyi ház egyik tagja, József főherceg megjelent. Hosszu idő óta érezzük, hogy ez a Gotterhalte minden ünnepünk megrontja s ha — ugy is elég ritkán — megjelenik a király vagy családjának valamely tagja egy-egy magyar ünnepélyen, meg a leglojálisabb alattvaló is messze kívánczik ez ünnepélytől abban a pillanatban, a mikor a katonabanda rázendít a gyűlöletes daira. A király tanácsadóinak, a kormány tagjainak első sorban a korona íránt való legemlébb kötelességük volna ezen a helyzeten változtatni és illetékes helyen kellő nyomattal előadni és megérteni, hogy kár minden olyan ünnepi alkalmat, a mely alkalmas volna a nép és a királyi ház együttérzését növelni, egy ostoba nótával tönkretenni.

Közéletünk. Azoknak a szobroknak a sorsa, melyeket a király ajándékozott a fővárosnak, nagyon sokáig húzódt. Igaz ugyan, hogy szobrokat nem lehet egyik napról a másikra megcsinálni, de mi néhány estendő múlva is ott vannak, hogy egyetlen egy se készült el eddig, néhánynak pedig még a terve se kész. Tegnap egy bizottság azért tartott helyszíni szemlét a királyi-téren, mert Werbőczy és Pázmány szobrát ott akarják elhelyezni. De még csak arra nézve se tudtak megállapodni, hogy álló szobroknak faragják-e ki a két kiváló magyar alakját, vagy élve ábrázolják-e őket. A megkérdett művészek úgy nyilatkoztak, hogy tekintettel a környezetre, álló szobor lenne helyén. Az ilyes kérdésben bizonny meglátni a művész kezét. Legjobb rejta bizonny a megoldást. Sok szobornak azért szerencsétlenül, mert a lakosokból alakult szobor-

LEANYOK. Írta: Oberon. Tizenegy óra tájban megszólalt az előszoba csendje s az ismert hármás csendesítésre a szobaleány előkullorgott a cselészobából és ajtót nyitott. — Mi újság? — kérdezte tőle a magas, fekete ruhás, komoly arcu leány — volt itt valaki? — Senki — felelte a szobaleány, majd észre tért és hozzátette — de igen, mégis. Egy ur kecserte a kisasszonyt. Mondtam, hogy csak keszton jön haza, mert az operába ment. Azt mondta, holnap megint eljön. — Ahát! — gondolta magában kissé kedvetlenül a leány — szümla. Bizonyosan szümla! Aztán a kezében levő hanggép-füzetet lecsapta a székre és befelé indult. — A kisasszony itthon van már? — Igen. Színházban volt. De de már régóta itthon van. Lefeküdt. — Jól van. Az ebédelőbe ment. a hol terített asztal várta. Rajta sonka, egy kis darab sajt, aszanyvíz és bor. Csak egy felöltözve, hozzá ült és mohón enni kezdett. Az ebédelő mellett volt egy kis szoba, a barát-nője szobája. Az sőt volt és az ajtaja be volt téve. A másik oldalon az ő külön haloszája volt. Ott égett a lámpa, szelíd piros fényvel, a ta akasztott vörös ernyő alatt. A két leány közös szobában lakott. Mind a ketten művésznővének voltak. A most érkezett igen energikus, érdekes, szép barna leány. Folséges, királyi női temetelt, nagy sejtelmes lelete szemekkel, a mikből a langész tüze sugartott elő. Előkelő nemesi család leánya. A szülei künn laktak vidéki birtokukon. Ő énekiskolába járt és tanult oly szorgalmasan, olyan valódi ambícióval, mintha valóban nem volna más kiliatása a boldogulása, mint a színpad. Pedig vagonosok voltak a szülei és csak hosszús és elkecserelelt harez után egyeztek bele, hogy a leányuk művészi pályára kezdje ki magát. Eleinte abban bizakodtak, hogy majd ráun és abnathajja. De később, mikor a tanárok lelkes véleményét meghallották, a kik óriás jövőt jósoltak neki, ők maguk is belenyugodtak a változhatatlan és vele együtt erősen biztak egy fényes jövőben.

A másik leány festő-iskolába járt. De nem ez volt a valódi hivatása. Regényt és elbeszéléseket írt. S egy divatlapnak volt a szerkesztője. Arva leány volt és gyermekkorú társa a másiknak, a ki szívből hályvgyozott. Természetére nevez epen ellentéte barát-nőjének. Amaz komoly, tudatos, józan és férfias. Ő nagyon határozatlan, kisse felületlen, sok dolgokban könnyelmű, hihetetlenül vidám és szeszélyes. Igazi bohém temperamentum, megfűszerezve rajongással minden iránt, a mi szép, végtelentlen szívszínjével, nyíltággal, őszinteséggel. Komolyan szerették és becsülték egymást. S mint igazi leányok a legapóbb tiltakolt is egymásra bizták. Emellett igen sokszor összeközeleztek csekélyeségek felett. De nem sokáig haragudtak egymásra, mert rendszeren egy másik csekélyesség összebékítette őket. Nagyon esendős, nyugalmas életet éltek. Olga, az énekes kisasszony keszton kelt, gyorsan öltözödött és a zongorához ült. Déltáje jött egy nyurga, kezes komponista, a kivel együtt ávittek az énekrészeket. A komponista, a ki szintén a jövődó egyik fényes esillagának készült, két szerény forintot kapott minden óráért. De tanárhoz illő komolysággal és precizitással ütötte meg tizenháromszor egymásután ugyanazt a hangot, ha netán a kisasszony rosszul fogta meg. A másik leány ezalatt írt, olvasott, vagy rajzolt. Deiben a közös területen, az ebédelőben találkoztak, a hol aztán megállapították a délutáni programot. Mindég ugyanaz volt. Az iskola előtt találkoznak. Nagyon jarnak a városligetben, megzsongnak és mennek színházba. Szóval a lehető legesendőbb és polgárisabb életet éltek. Csak néha panaszkodtak, hogy nincs pénzük s ilyenkor érezték csak igazan kiváltságos lényeknek magukat. — A papa küldhetne egy özet — szokta mondani egy a hónap vége felé az idősebbik — a mama meg egy kosár tojást. A vajunk is kilogyott. Legyen elkészülve rá kedves poéta kisasszony, hogy holnap nem kap ebédet. De ez csak afféle trefas íjesztetés volt. A két leány derekasan evett és olyan egészséges volt, mint a makka. Most, a mikor Olga egyedül, ült az asztalnál, kissé boszantotta a nagy csendesség. Beszélni szeretett volna, de nem volt kivel. A másik már aludt. Hirtelen felugrott az asztaltól és benyitott a társnője szobájába.

— Minka (Emmának hivatá eredetileg), maga már megint úgy alszik, mint egy medve. — Mit akar? Hagyjon békét! — hallatszolt kedvetlenül a sőtét szobából. — Ne aludjék! — kiabált a másik. — Hogy lehet valaki ilyen álmos! A másik nem szól. Dühös volt, hogy háborgatták és dacosan befelé fordult a falnak. — Hallja, ne komédiázzék! Nyissa fel már a szemét. Hiszen meg csak tizenegy óra! Ki hallotta, ilyenkor már aludni! Muska en mindjárt behozom a lámpát! — Ne merje! — tiltakozott a másik. Aztán végre felült. — No hát mi újság? Milyen volt az előadás? — A lehető legrosszabb. A vendég Otthello rettentelen figura. Olyan gömbölyű, a milyen magas. És hogy játszik, de hogy! Az ember dühös rá. Tudja, ha toppantani akar, egy félórával előbb felemel a jobb lábát, úgy, hogy a mikorra a toppantásra kerül a sor: elveszti az egyensúlyt és majd felbukik a magas sarkú cipőiben. Hanem a hangja! No ílyet még nem hallottam. — Hogyan is lehetett, tovább lojoltatta: — Nagyon diszes publikum volt. És képzeli csak, kit láttam? Mohácsi Vilmat, a ki tavaly kimaradt az iskolából. Tudja, mivel volt? Hát az arával. Muska, nagyon szép ember. Érdekes ember. — Jól tette a Mohácsi, hogy oltahyta érte a komédiát — felelte a másik. — Persze... ez a maga véleménye. De nagyon szerethetik egymást. Egypárszor megfigyeltünk őket. A felvonások között is folyton egymást nézték. S azoknál a jeleneteknél, mikor okvetlenül a színpadra néz mindenké, ők megszorították egymás kezét. — Nagyszerű — kacagott Emma — e szerint maga nem nevelt okvetlenül a színpadra, különben nem láthatta volna. Hát még ki volt ott ismerős? — Oh, sokan. Egy sereg kritikus. A többiek között... Hirtelen elhallgatott jelentőségteljesen és ravaszul. A másik fülig pirult és nem szólt. — A többiek között — ismételte Olga erős hangsúllyal aztán, hangosan kacagzni kezdett. — Valaki most pirosmint a pipacs — mondta — behozom a lámpát. Ezt látom kell. A másik percében már világos volt a szoba.

— Pedig nem is igaz. Csak hazudtam, hogy gyönyörködhessem a maga színváltásában. Tudja, és mégis boszontos, hogy maga örökké szerelmes. De még boszontabb, hogy maga sohasem az — replikázott a másik. — Hogy lehet valaki ilyen álmos! A másik nem szól. Dühös volt, hogy háborgatták és dacosan befelé fordult a falnak. — Hallja, ne komédiázzék! Nyissa fel már a szemét. Hiszen meg csak tizenegy óra! Ki hallotta, ilyenkor már aludni! Muska en mindjárt behozom a lámpát! — Ne merje! — tiltakozott a másik. Aztán végre felült. — No hát mi újság? Milyen volt az előadás? — A lehető legrosszabb. A vendég Otthello rettentelen figura. Olyan gömbölyű, a milyen magas. És hogy játszik, de hogy! Az ember dühös rá. Tudja, ha toppantani akar, egy félórával előbb felemel a jobb lábát, úgy, hogy a mikorra a toppantásra kerül a sor: elveszti az egyensúlyt és majd felbukik a magas sarkú cipőiben. Hanem a hangja! No ílyet még nem hallottam. — Hogyan is lehetett, tovább lojoltatta: — Nagyon diszes publikum volt. És képzeli csak, kit láttam? Mohácsi Vilmat, a ki tavaly kimaradt az iskolából. Tudja, mivel volt? Hát az arával. Muska, nagyon szép ember. Érdekes ember. — Jól tette a Mohácsi, hogy oltahyta érte a komédiát — felelte a másik. — Persze... ez a maga véleménye. De nagyon szerethetik egymást. Egypárszor megfigyeltünk őket. A felvonások között is folyton egymást nézték. S azoknál a jeleneteknél, mikor okvetlenül a színpadra néz mindenké, ők megszorították egymás kezét. — Nagyszerű — kacagott Emma — e szerint maga nem nevelt okvetlenül a színpadra, különben nem láthatta volna. Hát még ki volt ott ismerős? — Oh, sokan. Egy sereg kritikus. A többiek között... Hirtelen elhallgatott jelentőségteljesen és ravaszul. A másik fülig pirult és nem szólt. — A többiek között — ismételte Olga erős hangsúllyal aztán, hangosan kacagzni kezdett. — Valaki most pirosmint a pipacs — mondta — behozom a lámpát. Ezt látom kell. A másik percében már világos volt a szoba.

— Persze... Összesimultak? — No, amennyire lehetett. A férfiak kissé hirtelenszöke a haja. De a szeme sötét. — Jól megnézte, látom. — Muska, még is, hiába, nagyon szép dolog lehet, feleslegnek lenni! — Ezt mondom én is — felelte vissza a másik. — De magában holnap már más véleménye lesz. Ez csak afféle futó meggyőződés, mindég visszavonja. — A művészet is szíp. — Is? Ez nem rossz. Mit szólna hozzá a professzora, ha hallana! Kétségbeesne. Szerencsére ez csak amolyan esti hangulat magánál. Holnap reggel azt fogja mondani: „Hiába, szép a művészet, nagyon szép, a legszebb!” Az: is a családi életnek marad. — Igaz van. Hát aludjunk! — Most már nem tudok. Kiverte szememből az álom. Mondja Olga, hiszi maga, hogy en valaha drámat írok? — Dehogyn hiszem! — Mit? Azt hiszi, nem fogok drámat írni? — Nem hát. — Azért is. Megmutatom. — Hát mutassa meg. De most aludjunk. — Megtanít a meghajlásra? — Ne féljen, nem lesz rá szükség. — Olga! De kiálhatatlan. — Vegyen órákat az esztétikai testtartás-tanból, mint mi. — Oh, ismerem! Kétségbeesés ülve. Kétségbeesés állva. Nemes leereszkedés. Tétovázó fejmozdulat. Előremeregnés a távolba... Azt hiszi, nem tudom? — Elméletben! De csinálja meg. — Hát meg is csinálom. Nem valami nehéz. — Egy halk, ingerkedő kacagás hallatszík a másik szobából. — Semmit? Aludjunk! — Hát aludjunk! — Egy ideig csend van. A két leány komolyan aludni készült. Az előszobában függő kalitkában hirtelen felcsirrezt a kanari. — Bolond madár, — motyogja az idősebb. — Nem tud aludni tőle az ember. — Boutonján is voltak Mohácsinak? — De minők! Nem nagyok, de szépek. Neki mindig jó izlése volt... — Igen. — Holnap írok haza pénzért.

Masfiter nagykövetség gróf Szárdy László kormányzó elnöke... A déli vasút közgyűlése.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

A déli vasút közgyűlése. A déli vasút részvényesei ma tartották meg Bécsben rendezés évügyi ülést... A magyar terménykereskedők és gyárosok értekezése.

A magyar terménykereskedők és gyárosok értekezése tegnap tartotta meg rendezés évügyi ülést... A nemzetközi munkavédelmi szövetség.

IPARÜGYEK.

A nemzetközi munkavédelmi szövetség magyarországi szakosztálya Pulszky Ágost orsz. képviselő elnökkel... A budapesti áru- és értéktőzsde.

A budapesti áru- és értéktőzsde. Május 30. Gabonátőzsde. A budapesti ma kedves áruházzal nyílt meg... Sertés kereskedelmi csarnok.

Az évi kereskedelmi tanfolyam zárógyűlése. A kereskedelmi tanfolyam zárógyűlése ma délután... A magyar gazdasági helyzet.

Bankintézetek. A francia bank állása, mint Párizsban táviratozták... Gazdasági közlemények.

Gazdasági közlemények. Időjárás és jégverés. Az országos meteorológiai intézet jelentése szerint 1901 május 30-án... Kereskedelem és tőzsde.

Kereskedelem és tőzsde. A pénzpiacokról. Szó a német birodalmi bank... A gabona forgalmi kimutatás.

A gabona forgalmi kimutatás. A m. kir. központi statisztikai hivatal kimutatása az 1901 május 29-én... BECSI ÉRTÉKTŐZSDE.

BECSI ÉRTÉKTŐZSDE. Bécs, május 30. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) A mai előtőzsde barátságos hangulatú nyílt meg... KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDEK.

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDEK. Prága, május 30. Nyerszegek Auszigiában azonnali átvételre... London, május 30. (Meynitiás) Angol consol 93 1/2.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Buza', 'Rozs', 'Árpa' with prices in various currencies.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Buza', 'Rozs', 'Árpa' with prices in various currencies.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Buza', 'Rozs', 'Árpa' with prices in various currencies.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Buza', 'Rozs', 'Árpa' with prices in various currencies.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Buza', 'Rozs', 'Árpa' with prices in various currencies.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Buza', 'Rozs', 'Árpa' with prices in various currencies.

Az előtőzsde jobb bécsi híreire kedvező irányzatú nyílt meg... A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt.

A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt... A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt.

A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt... A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt.

A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt... A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt.

A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt... A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt.

A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt... A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt.

A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt... A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt.

A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt... A déli tőzsde magasabb berlini jegyzékek alapján kedvező maradt.

Bankjegyeket 486.50, union-bank 564. --, Länderbank 417.50... BECSI GABONATŐZSDE.

BECSI GABONATŐZSDE. Bécs, május 30. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) Newyork és a nyugat-európai piacok változatlanul aránylagosok.

BECSI GABONATŐZSDE. Bécs, május 30. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) Newyork és a nyugat-európai piacok változatlanul aránylagosok.

BECSI GABONATŐZSDE. Bécs, május 30. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) Newyork és a nyugat-európai piacok változatlanul aránylagosok.

BECSI GABONATŐZSDE. Bécs, május 30. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) Newyork és a nyugat-európai piacok változatlanul aránylagosok.

BECSI GABONATŐZSDE. Bécs, május 30. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) Newyork és a nyugat-európai piacok változatlanul aránylagosok.

BECSI GABONATŐZSDE. Bécs, május 30. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) Newyork és a nyugat-európai piacok változatlanul aránylagosok.

BECSI GABONATŐZSDE. Bécs, május 30. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) Newyork és a nyugat-európai piacok változatlanul aránylagosok.

Vertical text on the right edge of the page, possibly a page number or additional page information.

